

Χορός με την σκιά μου Μάνος Χατζιδάκις

Ο **Μάνος (Εμμανουήλ) Χατζιδάκις** (Ξάνθη, 23 Οκτωβρίου 1925 – Αθήνα, 15 Ιουνίου 1994) ήταν κορυφαίος Έλληνας συνθέτης και ποιητής. Θεωρείται ο πρώτος που συνέδεσε με το έργο του, θεωρητικό και συνθετικό, τη λόγια μουσική με τη λαϊκή μουσική παράδοση. Πολλά από τα εκατοντάδες έργα του αναγνωρίζονται σήμερα ως κλασικά. Το 1961 κέρδισε το Όσκαρ Καλύτερου Πρωτότυπου Τραγουδιού για το τραγούδι "Τα παιδιά του Πειραιά".

Το Χαμόγελο της Τζοκόντας(1965)

Σε μια παρέλαση στη Νέα Υόρκη, με μουσικές, με χρώματα και με πλημμυρισμένη από κόσμο την 5η Λεωφόρο, βρισκόμουν μια Κυριακή απόγευμα το φθινόπωρο του 1963 όταν συνάντησα μια γυναίκουλα να περπατάει μοναχή με μίαν απελπισμένη αδιαφορία για ότι συνέβαινε γύρω της χωρίς κανείς να την προσέχει, χωρίς κανέναν να προσέχει, μόνη, έρημη μες στο άγνωστο πλήθος, που την σκουντούσε, την προσπερνούσε ανυποψίαστο, εχθρικό, αφήνοντας την να πνεί μες στη βαθιά πλημμύρα της λεωφόρου, μέσα στη θάλασσα που ακολουθούσε, μέσα στ' αγέρι που άρχισε να φυσά. Έμεινα στυλωμένος, ο μόνος που την πρόσεξε, κι έκαμα να την πάρω από πίσω, να την ακολουθήσω και πλησιάζοντάς την να της μιλήσω, χωρίς να ξέρω τι να της πω, μα ίσαμε ν' αποφασίσω, την έχασα από τα μάτια μου. Έτρεξα λίγο μπρος, ανασηκώθηκα στα πόδια μου για να την ξεχωρίσω, μα η μεγάλη μαύρη θάλασσα του κόσμου την είχε καταπιεί. Μέσα μου κάτι σκίρτησε οδυνηρά. Χωρίς να καταλάβω, είχα σταθεί έξω από το βιβλιοπωλείο του Ριτζιόλλι και στη βιτρίνα του, απέναντί μου ακριβώς, βρισκόταν ένα βιβλίο για τον Ντα Βίντσι με την Τζοκόντα στο εξώφυλλο του να μου χαμογελά απίθανα αινιγματική, αυτόματα μεγεθυμένη, όσο η γυναίκα που χάθηκε στο δρόμο. Δεν ξέρω γιατί όλ' αυτά μπερδεύτηκαν περίεργα μέσα μου, μαζί μ' ένα εξαίσιο θέμα του Βιβάλντι που είχα ακούσει πριν από λίγες μέρες και που εξακολουθούσε να επανέρχεται τυραννικά στη μνήμη μου. Τα δέκα αυτά τραγούδια γράφτηκαν μ' ένα συγκερασμό απελπισίας και αναμνήσεων. Το θέμα είναι η γυναίκα έρημη μες στην μεγάλη πόλη. Το κάθε τραγούδι είναι κι ένας μονόλογός της, κι όλα μαζί συνθέτουν την ιστορία της. Μια ιστορία σύγχρονη και παλιά μαζί.

Μ. Χατζιδάκις.